

PORTUGALREIS 10 maart 2022-11 juni 2022

95 dagen Frankrijk-Spanje-Portugal

Graag vertel ik in kleine woorden, met veel warmte en emotie, een mooi verhaal van onze reis door Portugal. We hebben hele mooie Portugese herinneringen gemaakt voor nu en nog lang daarna.

Mijn dagboekje vertelt...

10/3 vertrek

We vertrekken goed op tijd. De wegenkaart staat roodgloeiend op en rond de Kennedytunnel en we besluiten via Willebroek Dendermonde - Gent - Kortrijk - **Wervik** te rijden. Geen file en vlot verkeer. Gaat daar plots een lichtje branden op het dashboard... we stoppen bij een Fiat garage waar men voorstelt om ons Elna eventjes "uit te lezen" (precies of ze is een leesboek ;)) Vorig jaar hebben we een standlicht moeten vernieuwen en nu, een half jaar later, krijgen we een signaal daarvan. Eind goed al goed en een klein uurtje later kunnen we verder.

De camperplaats "**De Balokken**" in **Wervik** is al volzet. We kunnen toch even parkeren om een boterham te eten, waarna we naar Comines rijden, even de grens over. We staan bij de **Escargot kwekerij Lesaffre**. Er staat in een hangar een kleine oven ter beschikking waar iedereen die wil een schoteltje escargots onder de grill kan zetten. In de serre aan de ene kant kruipen de slakken op en onder mekaar en in de aansluitende hangar hangt de geur van escargots in lookboter ... Het leven van een slak gaat traag maar de afstand naar de overkant is kort... hoe hard kan het leven van een slak zijn?

11/3

We krijgen een korte rondleiding van de slakkenkwekerij. De moderne kwekerij is nu in het voorjaar alleen op zaterdag te bezoeken, maar wij zijn al verrast door de uitleg hoe de slakken al generaties lang op ouderwetse manier gekweekt werden. In het moederhuis staan mosterdplanten. Waarom mosterdplanten? Omwille vd grote bladeren en dauwdruppels. Onder de grote bladeren voelt de baby slak zich goed waarna ze naar een plek worden gebracht waar ze overdag onder houten planken zich verschuilen voor licht en warmte. De slak worden gevoerd met mais, graan, erwten en calcium poeder. Op vaste tijdstippen wordt de lucht in de serre bevochtigd. De grote sprieten hebben een oog, de kleinere dienen om te voelen. Slakken zijn nachtdieren, rond 21u komen ze allemaal van onder de planken en kan je ze horen "happen". Het geluid kan je vergelijken met zachte regen op een zeil. Deze namiddag zaten ze allemaal onder de planken, bij donker zitten ze op de planken te wachten op lekkers.

De volgende dag krijgen we van vrienden een rondleiding in Wervik met een mooie wandeling en in de namiddag fietsen we een eindje verder. Onze laatste avond in Belgenland sluiten we samen af met een goed pak frieten en de vriendelijke gastvrijheid van onze vrienden!

Na een overnachting in Tours, rijden we met vlot verkeer langs Bordeaux naar Capbreton.

15/3

Ondertussen hebben we al twee nachten in **Capbreton** op de **CP** geslapen. Het is hier, ondanks de vele campers, toch rustig met de geluiden van de zee op de achtergrond.

Er loopt een "**sentier de la dune**" van 3km langs deze Camperplaats. Tijdens onze wandeling lezen we op infoborden dat dit gebied al in de 14e eeuw de ideale plek was voor wijngaarden! **La vigne dunaire**. Duinwijngaarden dus.

Deze ontstonden met de bedoeling het zand vd duinen te fixeren en vast te houden. Door de steeds hardnekkige en felle oostenwind werden de duinen verplaatst. Er moest iets aan gedaan worden. De mannelijke bewoners van Capbreton stonden in voor de visvangst, de vrouwen waren wijnboerinnen.

Een probleem was opgelost waaruit een zekere rijkdom ontstaan is. Een rijkdom van 300 000 liter wijn per jaar !! Dit hadden we tijdens onze wandeling niet verwacht.

De wijn zou van uitstekende kwaliteit geweest zijn en werd "**le vin des Rois**" genoemd want de Capbreton-rouge stond op de koninklijke menu van de koning van Frankrijk samen geserveerd met Chinese sinaasappelen. Dankzij de haven van Bayonne die vlakbij is, werd de wijn ook in Engeland en Nederland aan de koninklijke dis geserveerd.

Sinds 5 jaar probeert men terug een wijngaard aan te planten. Deze ligt voorlopig nog uit het zicht van de toeristen en zou al een eerste oogst van 1000 flessen opgebracht hebben. Knaagdieren, meeuwen en kevers zijn de vijand van de wijngaard maar ook de tweevoeter, de mens, die soms door onwetendheid weinig respect zou tonen voor dit project. De Capbreton rouge hebben we nog niet kunnen kopen noch proeven, maar dit wijnverhaal mocht niet ontbreken in ons dagboek.

16/3

Een dik pak wolken belet de zon om door te breken. Ook hier is deze nacht oranje-rood zand neergedwarreld. Maar het is niet koud. We gaan langs het duinpad naar het dorp en naar de haven om verse vis te kopen. Er is zoals in Oostende een vergelijkbare vistrap. We kopen **Sar** een typische vissoort aan

deze kant vd oceaan. "Deze nacht met de hengel gevangen" zegt de visvrouw en te vergelijken met Dorade.

Terwijl de zoon de vis fileert, gaat ze verder met haar uitleg. De Sar is heel smakelijk vertelt ze want hij voedt zich met schaaldieren, weekdieren, kleine visjes maar ook garnalen en mosselen. Hij lust het allemaal. Vandaar de fijne smaak. De Sar wordt gevangen dicht bij de rotsen en profiteert van de golfslag om schelpen en schaaldieren die van de rots wanden zijn losgekomen, te pakken. Maar ook op het strand en bij de zandbanken voelt de Sar zich goed. Met dit visverhaal wandelen we terug langs het strand waarbij Jan de wijze woorden uitspreekt: "da was nu eens een echt viswif"

Ook in het heengaan zagen we de bunkers op het strand. Vorig jaar zijn we niet tot daar geraakt, dus doen we het nu. Op een infobord lezen we hoe na 75 jaar het zicht op het strand is veranderd door de oorlog. Zand, wind en water hebben voor erosie gezorgd. Het lijkt of de bunkers op wandel gingen. Stijging vd zeespiegel? Meer hevige stormen de afgelopen jaren? Wie zal het zeggen...

Rosse kerstbomen liggen overal in de duinen!? Daar willen we wel wat meer over weten. Om de degradatie van de duinen, de "caoudeyre", enerzijds veroorzaakt door de menselijke frequentie en anderzijds door de sterke oceaanwind tegen te gaan, besloot Capbreton in 2016 een oogst van dennenbomen te organiseren!

Het doel is dan om de dennen naar de top van het duin te brengen, zodat ze de putten opvullen en het zand opvangen. Deze techniek, "mulchen" genoemd, werd al in het verre verleden gebruikt en werd vervolgens uitgevoerd met pijnboomtakken. *"Deze operatie helpt het fragiele evenwicht van dit ecosysteem te behouden en maakt deel uit van een globale aanpak voor de bescherming van de duinen, een juweel van het natuurlijke erfgoed van Capbreton"*, legt de gemeente uit.

Het is ook een kans om uw kerstboom te recyclen, op voorwaarde dat deze natuurlijk is. Na de feestdagen gaan ze namelijk dood, verliezen ze hun naalden en worden ze maar al te vaak weggegooid. Een kerstboom voor de duinen geeft ze een tweede leven.

19/3

Het boodschappenkarretje was goed gevuld, we kunnen weer een tijdje verder. Net voor de middag arriveren we in **Zarautz**. Hier op **camping Gran Zarautz** zijn we in 2018 nog geweest. Toen hadden we het geluk om het prachtige zicht op de baai te hebben, nu is er veel volk en hebben we een plek in de rij. Na de boterhammetjes wandelen we naar beneden. 440 trappen en een mooi vlonderpad brengen ons tot in de badplaats van Zarautz.

Zarautz is tegenwoordig gericht op surfen en toerisme, maar dat was het niet altijd zo. Een voorbeeld hiervan is het industriële verleden met het **Mollarri-laadperron**. Dit industriële bouwwerk, gebouwd in 1906, beschikte over meer dan 11 kilometer kabelbaan, die het mogelijk maakte om het ijzer die hier met vrachtschepen toekwam vanuit de **Andazarratemijnen** naar andere delen van Europa via de weg te vervoeren. Dit mineraal laaddock bevindt zich op de kliffen van Zarautz en was ongetwijfeld een strategische enclave in de Baskische mijnbouw.

We wandelen dus door het industriële verleden van het Baskenland waar de restanten van laadperron nu ruïnes zijn en een laatste wagon elke avond warm kleurt bij de ondergaande zon. Vele gasten van de camping dalen naar dit populaire punt om de mooie zonsondergang te zien. Dit is genieten van de Baskische kust! De planten langs onze wandeling kondigen ook hier de Lente aan.

Aan het einde van het vlonderpad komen we op de wandeldijk van Zarautz waar een ode wordt gebracht aan de surfers met een mooi beeld. De 440 trappen terug naar boven voelen we nog in onze kuitzen ... men zal ons vanavond niet in slaap moeten wiegen.

20/3

De rit naar **Zamora** van 416km is mooi! We staan op de **CP van Zamora**.

De natuur trakteerde ons op het ruwe oude gebergte van N.Spanje met tunnels, met een prachtig agrarisch gebied en met wijngaarden tot in de verre verte!

Zamora komt niet zo heel veel voor de reismagazine, maar dit stadje aan de Douro is mooi en heel gezellig! Het doet ons toch een beetje aan Salamanca denken. We eten lekkers in een tapasbar waarna we terug wandelen in een mooi verlichte antieke stad.

21/3

Maar ook overdag is de stad mooi, de kathedraal met vele zijkapellen, een altaar in zuiver zilver, het houten hoog gestoelte en het majestueuze orgel maken samen met de gigantische deuren deze kathedraal tot een mooi pronkstuk! Vanaf de Plaza Mayor vertrekt een straat naar beneden, naar de **Douro**. Straat die, als je Zamora intikt op internet, meteen je aandacht trekt. Mooie gevels met warme kleuren. De zon zet de straat in al haar moois in het warme licht!

Als we terugwandelen staan mensen in een lange rij aan te schuiven tot op één van de mooie pleintjes. Hier moet ik toch het fijne van weten. De Lente begint vandaag en iedereen die wil krijgt gratis een boompje naar keuze om te planten. In je tuin, in een pot op je terras, om weg te geven of om ergens in de natuur te

gaan planten. Mooi is dat toch! De ooievaars op de torens laten zich horen en klepperen erop los! Dat doen de vrachtwagens ook in de straten rond Zamora. Een hels lawaai en een karavaan van een half uur van vrachtwagens, trekkers, tractors en taxi's die protesteren tegen de hoge brandstofprijzen. Ik begrijp dat wel, maar de diesel die ze hiermee versmossen is zeker je reinste verspilling denk ik dan... De neus van ons Elna staat na de middag richting **Salamanca**.

22/3

Onderweg brandde plots een oranje lichtje op het dashboard... Een telefoontje naar onze vaste Fiat garage gaf ons wat meer uitleg en de goede raad dat we best naar een Fiat Professional rijden. We krijgen meteen een adres toegestuurd. Vanuit Zamora rijden we naar **Salamanca**, naar de Fiat garage. Siësta betekent ook in maart dat alles sluit tot 16u. We worden onmiddellijk verder geholpen, maar de diagnose is niet zo goed. Er moet een nieuwe sensor geplaatst worden maar die moet van Italië komen dus donderdag of vrijdag terugkomen. Maar, er is een grote maar: als de storing zich blijft voordoen, betekent het een nieuwe turbo! En dat kost veel geld! Maar voorlopig blijft het bij de sensor. Ons Elna wordt dit jaar elf maar met nog geen 50 000km komt dit toch als een onverwachte verrassing.

Een tweede MAAR: door de stakingen in Spanje zou het wel lang kunnen duren eer die sensor toekomt...

Onderweg had ik al met VAB gebeld en zonodig zou een taxi ons naar een hotel brengen. Gelukkig konden we nog wel rijden en zijn we op **camping Don Quichot in Salamanca** gestrand. We maken er het beste van en wachten af...wordt vervolgd. We bezoeken Salamanca met de fiets naast het water ben je er vlug. We beginnen met jamon, vers afgesneden. De smaak van jamon hangt af van de voeding van het dier en het ras, vertelt de dame terwijl ze sierlijk hele dunne plakjes afsnijdt. De ene bil was van een dier met moeder en vader van hetzelfde Iberico ras, de andere bil was van alleen een Iberico moeder. De smaken van beide waren voortreffelijk! Kiezen? Ach we hebben dan van elk honderd grammekes gekocht.

25/3

Deze ochtend kregen we telefoon van de Fiat Garage met de melding dat de sensor toegekomen was. We kramen op en rijden enkele kilometers verder de garage binnen. Alles werd nagezien, de kleppen, de toestand van het elektriciteitscircuit en aansluitingen, controle vacuümleidingen, storingsdiagnose uitgevoerd, en de foutmelding werd ongedaan gemaakt. Een hele uitleg maar het is het vermelden waard.

PORTUGAL!

Eens de grens met Portugal over, kregen we een wegversmalling en iedereen werd langs een parking geleid en hier en daar werden bestuurders verzocht te parkeren. Wij mochten verder. Nog nooit meegemaakt dat een autosnelweg volledig wordt afgesloten voor controle.

Onze eerste stop is **Castelo Mendo**. Een klein middeleeuws dorpje waar de tijd stil is blijven staan. We staan op de splinternieuwe **CP!** De geiten wandelen voorbij en de bewoners ook. Enkele mannen vertellen dat ze in Frankrijk hebben gewerkt en in Doornik. Ze oefenen direct hun Frans! Een vrouw komt vragen of ik mee naar haar huis kom. Uit respect voor de vrouw kon ik geen foto's nemen....hoe armzalig was dat daar! Een grote donkere ruimte met in het midden een grote lange tafel vol met kazen, confituren, honing en een soort zelfgemaakte Porto. Op de stenen vloer lagen planken met noten, pompoenen en rapen. Een oude aftandse keuken stond achteraan tegen de muur. Het was er donker, er hing een flauwe kaasgeur afwisselend met een mufte kelder geur. Ik koop een ronde schapenkaas voor 10€ en ook verse eitjes. Die zullen ons goed smaken want 2€ voor 6 eitjes is in Portugese normen wel goed gerekend. We wandelen door het oude dorpje waar alleen nog maar gepensioneerden wonen, zo vertelde men ons. Het is er stil, zo stil dat zelfs het geluid van onze voetstappen storend is.

Castelo Mendo is eigenlijk een oude stad met een uitgesproken middeleeuws karakter, het bestaat uit twee zeer verschillende kernen: de oude stad, met zijn oorspronkelijke fundament, bestaande uit een kasteel, een kerk in puin, een enorme schandpaal met daarachter een gevangenis en overblijfselen van middeleeuwse stedenbouw, allemaal omgeven door een 12e eeuwse muur en een nieuwer gedeelte of wijk ook beschermd door een muur. Dit grensstadje is ooit heel erg getroffen door een aardbeving maar staat mee op de lijst van de historische Portugese dorpjes. Voordeuren zijn overal anders....hier ook en naar het schijnt fotogeniek! We hebben een mooie collectie.

26/3

We staan op een **camping Curral do Negro** hoog boven **Gouveia**. Ons Elna is boven geraakt, kreunen, hijgen het was een zware rit. Dit hadden we een beetje onderschat maar we zijn er geraakt. We staan in **het natuurgebied Sera la Estrela**.

We worden heel gastvrij en vriendelijk ontvangen door de eigenaar Llionel die ons een wandeling rond de camping geeft, met tekst en uitleg. Ze zijn hier niet van tegenslag gespaard gebleven. In 2013 lag de camping er verlaten en onderkomen bij. Llionel hield al altijd van deze plek en ging bij de gemeente Gouveia vragen of hij deze camping mocht opknappen en terug leven inblazen.

Zo is het dan ook gebeurd. Maanden lang heeft hij de camping opgeknapt, met stukken zodat hij toch al gasten kon ontvangen en verder uitgebreid tot het in 2018 terug een volwaardige camping was. Maar toen sloeg het noodlot toe. De vernietigende bosbranden kwamen ook hier langs. De wind was zo sterk dat er geen ontkomen meer aan was. Alles werd vernietigd door de brand. Hij kon terug beginnen en toen het klaar was begin 2020 .... Corona. Maar hij geeft niet op en geniet van de natuur ook al ligt die er voor een stuk gehavend bij. Vele bomen zijn omgehakt, maar ook vele die nog zwartgeblakerd zijn staan nu nog trots recht met frisse lenteblaadjes. Als we verder wandelen liggen er kolossale keien op ons wandelpad! KEITOF!

27/3

Wat een nacht! Een helse nacht! Windstoten van serieus kaliber hebben ons lang wakker gehouden... ons Elna werd door mekaar geschud en het lawaai van de wind door de bomen was oorverdovend.

We rijden naar beneden, naar **Gouveia**. Aan het politiekantoor kunnen we parkeren en langs vele vele trapjes komen we aan de kerk uit. Er klinken mooie gezangen, we gaan de kerk binnen....de kerk zit stampvol! Het interieur is mooi en het hoofdaltaar heeft een prachtig decor op de achtergrond. Ook de andere kerk en de verschillende kapellen zijn gezellig en mooi. Taferelen uit de lijdensweg worden overal afgebeeld met azulejos.

Het gemeentehuis is ook indrukwekkend mooi. Als we wat verder wandelen komen we op de binnenkoer uit waar voor elke deur van de gemeentelijke diensten plastieken stoelen staan. Dit is de wachtkamer in openlucht.

We kopen bij de plaatselijke bakker pasteis con nata en gaan dan de trappen op naar boven.

Een kwartier later zijn we bij **Greet**, mijn ex-collega met wie ik enkele jaren heb samengewerkt.

Ze komt af hare berg naar beneden gelopen, het weerzien is ongelooflijk! Warm, blij emotioneel en bezegeld met een hartelijke stevige knuffel. We konden mekaar de eerste minuten niet loslaten. We verwennen haar en onszelf met lekkere gerechten bij een lekker wijntje. We vergeten het zomerruim en het is al pikdonker wanneer we uiteindelijk gaan slapen. En ook deze nacht raast de wind over Greet haren berg...van goed slapen komt er niet veel in huis...

28/3

De zon geeft kleur aan het verre mooie uitzicht vanaf Greet haar berg. Weilanden, wijngaarden, partijen met vele kleine gele bloemetjes, kleine dorpen en de bossen die de verre einder aftekenen. Hier ligt het paradijsje van Greet, je geraakt er niet op uitgekeken. Ook de vogels fluiten hun best deuntjes. Telkens ik de berg op ga draai ik me even om en laat al dit moois

tot mij komen. (Om eerlijk te zijn, is het meer om op adem te komen, want het is echt wel klimmen)

Er werd in het weekend drie m3 hout geleverd en dat moet opgestapeld worden nu het nog droog is. Samen beginnen we eraan en met de nodige pauzes zijn we in de late namiddag klaar. Voor het eerst voelden we Portugees zweet.

30/3

Het is tijd om te vertrekken. Het afscheid is met pijn in het hart maar zeker ook met een heel goed gevoel nu ik Greet na zoveel jaar eindelijk heb teruggezien! Mooie woorden, kusjes, knuffels en zwaaien tot we mekaar niet meer zien. We hebben samen mooie herinneringen gemaakt die nog lang gaan deugd doen. De neus van ons Elna staat richting **Castelo Barco**. Onderweg zien we herders met hun kudde schapen en bomen met wel 10 ooievaarsnesten in. We rijden langs **Belmonte** de hoogste Romeinse toren van Portugal. En tegen de bergflanken hangen witte dorpen in de zon die de dorpen nog witter dan wit doet schijnen.

Voor de allereerste keer gaan we eens op een **CP staan van een supermarkt, de Intermarché**. We eten een boke en springen de fietsen op. We bezoeken de **Jardim de Paco Episcopale**. Vorige maand bezochten we nog het Prins Bisschoppelijk paleis in Luik, nu is het er een van Portugal.

De tuin is mooi, heel mooi. Een ode aan de gekroonden. De fontein en de waterval van Mozes werken niet want er is teveel wind. Pech.

De Jardim Paco Episcopale is verdeeld in vier verschillende plaatsen, maar verbonden door trappen en kleine wandelgangen. De monumentale trap is wel de blikvanger, de buxusplanten en de fontein zijn ook alom aanwezig. De met tegels bedekte wandpanelen dienden als bewaarplaats van herinneringen, oude stadsgezichten en de portretten van de twee bisschoppen waren de gekozen motieven en de aartsengelen en de beschermengel van Portugal verhuisden naar de eerste balusters van de trap, waardoor ze afweken van hun oorspronkelijke plaatsen.

De **Jardim do Buxo** heeft een rechthoekige plattegrond en vormt de hoofdoverloop. Bij de aanleg en beplantingen is de volledige cyclus van de dierenriem voorzien, de vier delen van de aarde de vier seizoenen van het jaar; rond het centrale meer zijn de drie theologische deugden - geloof, hoop en naastenliefde - vier kardinale deugden - rechtvaardigheid, voorzichtigheid, standvastigheid en matigheid - en een morele deugd - zachtheid. Heel de tuin kreeg ruimte voor symboliek, natuur en spiritueel leven. Apostelen, profeten en koningen werden strategisch gepositioneerd en omringd door vooral buxus, bloemen en waterpartijen die door de fontein verfrissing brengen in de zomer. Aansluitend aan de tuin bevindt zich het bisschoppelijk paleis.

Op de terugweg bezoeken we de kathedraal met gigantische beelden, die wel ingekaderd lijken tussen enorme zuilen. O.L.Vrouw van Fatima heeft een ereplaats vooraan met opzij een bidkapel met prachtig beschilderde koepel.

31/3

We vertrekken na de nodige inkopen bij de Intermarché waar ik bij het onthaal ga bedanken voor de camperplek. We rijden naar **Evora**. Onderweg zien we kilometers lang plantages van olijfbomen en ook kurkbomen. Grote, enorm grote kudde met schapen tot heel in de verte, dat hebben we nog nooit gezien.

Na de middag arriveren we in **Evora**, **camping Orbitur** 2km buiten de stad.

1/4 **Evora**

We fietsen naar Evora. In het info toerismekantoor krijgen we in perfect Engels alle bezienswaardigheden op een rijtje. We hadden al wel enkele punten opgeschreven maar nu weten we meteen wat waar is.

We starten bij de Knekelkapel. Even slikken... in het echt is het toch net iets anders dan op foto. De **Capela dos Ossos** werd gebouwd in de 17e eeuw in de toen heersende stijl. Het was de bedoeling door middel van het beeld een reflectie op te roepen over de vergankelijkheid van het menselijk leven. Zowel de muren als de pilaren zijn bedekt met een paar duizend botten en schedels uit de 42 begraafplaatsen die verbonden zijn met het klooster. De fresco's die het gewelfde plafond sieren, daterend uit 1810, geïllustreerd met bijbelse taferelen.

Beenderen, schedels, knoken, botten het is allemaal mee ingemetseld met cement. De plafondschilderingen werden afgewerkt met lange rijen schedels. Waar je ook staat, overal zie je de beenderen. Het is de grootste knekelkapel van Portugal. De bedoeling van de kloosterlingen bij de bouw van de knekelkapel was de boodschap van de vergankelijkheid en kwetsbaarheid van het menselijk leven over te brengen. Deze boodschap wordt duidelijk overgebracht aan bezoekers bij de ingang, door de waarschuwing: "*Wij botten die hier zijn, we wachten op de jouwe*" vond ik toch wel luguber.

De zolder van het klooster is een museum geworden met schilderijen, beelden, kruisen en een oneindige collectie religieuze voorwerpen.

In de **São Francisco-kerk** is ondertussen de misviering gedaan en staan we verbaasd van de grote zinnissen waar telkens een altaar te bewonderen is. De beelden zijn nog groter dan in Castelo Branco en zeer rijkelijk gedecoreerd. De muren zijn bekleed met Nederlandse blauwe tegels, want in Portugal is men pas later tegels of hun befaamde azulejos beginnen maken. De schilderijen zijn van de hand van Vlaamse meesters. Aan de ene kant van de kerk is het koor barokstijl, het andere koor is in renaissance-stijl. De **Jardim** of het

gemeentelijk park brengt rust en frische in de zomer. Aan de overkant staat een mooi gebouw dat mijn aandacht trekt, **Tribunal de Raçao** of wat wij eerste aanleg noemen. We willen er binnengaan maar een bewaker vertelt ons dat de toegang enkel verleend wordt aan mensen die voor de rechtbank moeten verschijnen. Van hem krijgen we een adres om deze middag een hapje te eten, bij Fatima in haar restaurant Pipa Redonda. Met de dagschotel heb je verse producten op je bord voegt hij er nog aan toe. De dagschotel van vandaag was een heerlijk slaatje, heel lekkere frietjes, een spiegelei en.....gebakken lever, en dat is nu net iets wat ik niet binnenkrijg. Jan heeft wel met veel smaak gegeten, want ik maak nooit lever klaar.

De kathedraal van Evora is donker en koel, maar het panoramisch zicht vanaf het dak dat we na 97 treden te zien krijgen, is prachtig! Het aanpalend museum is een schatkamer en bewaart de door de eeuwen heen de mooiste liturgische gewaden in gouddraad geweven, mijters bezet met robijnen en saffieren, kelken, bekers, kruisbeelden, enz...

We fietsen terug. Morgen gaan we het andere deel van Evora bezoeken. Ons Elna krijgt nog gauw een wasbeurt om het laatste woestijnzand weg te spoelen.

2/4

Agua de Prata Aquaduct in Évora is, vanwege zijn grootte, misschien wel mee van de meest indrukwekkende monumenten in de stad. Hierdoor werd in de oudheid de bevolking van Evora van water voorzien en wordt sinds 1910 beschouwd als een Portugees Nationaal Monument. In het historisch stadscentrum van Evora zijn de huizen en aquaduct één geworden en werden huizen gebouwd onder de bogen waar ze veel lager zijn dan zo'n 8,3km verder waar de aquaduct door weilanden en kurkbossen loopt.

Dit verwacht je niet.... In het hart van de stad staan de restanten van een **Romeinse tempel**. Tijdperken staan hier naast mekaar en geven Evora een bijzondere waardevolle tijdlijn in de geschiedenis. We wandelen nog in het oude stadsgedeelte, genieten van een koffietje en wat later met een heerlijke witte Portugese wijn. Een kleurrijk trapje valt op en we komen zo op een mooie binnenplaats. Het is er zalig! Voelt aan als echte zomer en de kleine gerechten op ons bord zijn ook zomers! Mooi gepresenteerde sardientjes op toast met crème van vis en avocado.

3/4 **Beja - Camping Beja Municipal** (op de CP was het verboden te overnachten)

Te midden van de uitgestrekte vlakten met tarwevelden, kurk- en olijfbomen ligt Beja statig als hoofdstad van de **Baixo Alentejo**. Met een schat aan architectuur en archeologische diversiteit is Beja een rustige stad met een sterk historisch hart.

Het stadje Beja staat in feite voor veroveringen door Romeinen en Moren, dat vertelt het Castelo met de hoogste marmeren toren van Portugal en ook heeft Beja een eigen liefdesverhaal. Het is zondag en alles is gesloten, alles, zelfs de kerk en de kathedraal. Het enorme Castelo staat op het hoogste punt, vanwaar de vergezichten eindeloos ver gaan.

Bij het **Convento de Nossa Senhora** staat de poort wel open. Het is hier dat de legende een liefdesverhaal vertelt. Kort samengevat: **een tienerdochter, Mariana Alcoforado**, uit een rijke familie moest binnentreden in dit klooster gelegen op wandelafstand van het ouderlijk huis. Ze was nog net voor haar intrede verliefd geworden op een Franse officier. Ze zat opgesloten tussen vier muren en met enorm liefdesverdriet, verdriet dat ze neerschreef in vele Portugese brieven achter het raam met tralies. Ze is 83 jaar geworden. Vele schrijvers van overal hebben de brieven verwerkt in romans. Boeken die zeer gegeerd zijn, vooral buiten Portugal. De authenticiteit van het verhaal is nooit echt achterhaald maar het romantische sprookje van een verboden liefde werd bijzondere trekpleister van Beja.

De eerste verdieping wordt gerestaureerd en ook de kapel. Maar wat we wel te zien krijgen, is het interieur prachtig! Fresco's op de muren en plafonds en ook overal azulejos die reeds van de 15de eeuw aangebracht zijn. In de gang palend aan de kapel is een doorgeefluik waar kerkgangers giften of groenten en fruit konden doneren aan de kloosterlingen.

Eeuwen geleden zijn ook hier de beroemde Portugese kloostersnoepjes gemaakt. (De zoethoudertjes voor de nonnekens) op basis van eieren en suiker. Door het teveel aan kippen en daardoor ook teveel eieren werd deze zoetheid ook een bron van inkomen samen met de doces conventuais of kloostergebakjes, de pasteis.

Bij **Luiz da Rocha** kan je dit snoepgoed nu nog kopen. De zaak zelf dateert van 1893. Het snoepgoed wordt volgens de aloude traditie gemaakt. Uiteraard zijn er door de tijd varianten gemaakt met amandelen en/of chocolade. Of het lekker is? Die met amandelen en chocolade wel, de originele met ei vielen niet zo erg in de smaak. Het ruikt en proeft naar een eierdooier met een laagje suiker errond. De inkom is gratis en vier dames houden toezicht. We geraken aan de praat waarbij ze vertellen dat de zondag lang duurt als er geen bezoekers zijn. Aan de overzijde van de straat is een koffieshop. We kopen vier koffietjes voor de dames die dolblij zijn bij deze verrassing! Hun zondagnamiddag is dan toch niet zo saai geweest vandaag.

4 en 5 april **Serpa - Campismo Municipal**

De trip van Beja naar **Serpa** is maar een goede 30km maar het is een heel mooie trip! We rijden door en naast olijfboomgaarden die reiken tot aan de

horizon, tot ver over de heuvels en staan netjes in lange lange rijen zoals de wijngaarden of de fruitbomen in Limburg, maar dan nog veel veel langer.

Op de gemeentelijke camping staan de oeroude restanten van een windmolen. En deze plaats is goed gekozen want het waait hier ongelooflijk! Een wasmachine draaien kost 3,60 en de wind droogt het wasgoed gratis. Vanavond gaan we uit, **Serpa by night**. En het was mooi die verlichte oude historische kern van Serpa.

De volgende dag doen we de wandeling nog een keertje over, bij daglicht. De oeroude olijfbomen van honderden jaren oud, vallen van "ouwigheid" bijna om.

Serpa is volledig omringd door olijfbomen maar ook door wijngaarden. In de late namiddag proeven we de witte wijn van Serpa, wijn van een typische Portugese druif en een chardonnay druif. Een fles van 4,50€ gaat mee naar ons Elna. De camping is kraak kraak proper. Het sanitair is oud met mooie wastafels in Portugese marmer en er is een herstelplaats voor fietsen voorzien.

6/4 Tavira - Algarve Motorhome park

We verlaten Serpa. Jan heeft een route gekozen die grotendeels langs Spanje gaat. Het plan is ook om in Spanje te tanken, het scheelt toch. Het eerste kwartier zijn de wegen in slechte staat, maar dat is gauw voorbij. Ik denk dat we de mooiste route van Z.Portugal gedaan hebben, route die bekend staat om de mooie wijdse groene landschappen. Het is prachtig! Eerst kilometers lang langs olijfboomgaarden daarna appelsien boomgaarden met een vleug van de heerlijke bloesemgeur die tot in ons Elna waar te nemen was.

In Spanje rijden we langs een gigantisch zonnepanelenveld en wat later door een windmolenpark. Hier gaan ze niet gauw zonder elektriciteit vallen denken we.

We komen aan in Tavira. Boek je 3 nachten krijg je de 4de gratis! Dat aanbod komt goed van pas! We installeren ons en genieten van het mooie warme weer met een koffie op ons eigen terrasje.

Het is al donker als we sirenes, politie, ambulances en brandweer horen. Ze komen dichterbij en rijden naast de camperplek. Wat verder stopt de omheining naast de sporen ...er heeft iemand een wanhoopsdaad begaan... Vorig jaar maakten we dit mee in St. Jean de Luz, vier spoorlopers kwamen om... en vanavond is er weer iemand die uit het leven is gestapt...

7/4 Tavira

We fietsen door de salina's tot aan de lagune terwijl een vlucht flamingo's over onze hoofden vliegen. Een wandeling langs het verlaten strand is zalig, maar we

moeten verder op onze ontdekkingsstocht. Van de salina's gaat het landschap over in boomgaarden van appelsienen, van aardbeiplanten en van palmbomen met langs de kant heel veel witte bloemen. Dit was het mooiste fietspad ooit! We kwamen bijna geen mens tegen en zeker geen fietsers. Na de middag fietsen we naar **Tavira**. De straten liggen opgebroken en de kerken zijn gesloten wegens restauraties. Geen erg het weer is te mooi om binnen te zijn. Behalve aan het **kerkje van San Sébastien**, daar staat iemand teken te doen dat we moeten binnenkomen. Heel trots stelt hij zijn kerkje aan ons voor met het beeld van San Sébastien. Alles is van hout, beschilderd en mooi gedecoreerd. Hier hadden ze geen geld voor Portugees marmer. Misschien maar goed ook want anders hadden we de mooie schilderwerken en schilderijen nooit gezien. Met enkele euro's danken we de man die zo begeistert is door zijn mooi beschilderd kerkje en voor zijn verhaal in Portugees-Engels waar we niet zoveel van begrepen hebben, maar zijn lichaamstaal vertelde ons hoe trots hij is. En met rede!

8/4 Cabanas en Cacela Velha

De meisjes van het onthaal vertellen mij dat er een fietspad is over heel de Algarve en dus ook in deze buurt. Je kan naar Santa Luzia fietsen of de andere kant uit naar **Cabanas**. 5km verder ligt **Cacela Velha** met een droom van een uitzicht! O.K we weten genoeg. Vandaag fietsen we richting Spanje naar Cabanas en naar de droom van de jonge meisjes.

Het is weer een mooie route die Jan heeft uitgestippeld, een stukje naast het spoor en dan de velden in. De geur van de appelsienenbloesem volgt ons, we zien ook clementines hangen, cactussen staan te prikkelen langs de weg, plastieken serres met aardbeien en bloemen veel bloemen. Zonder het te weten zijn we direct in **Cabanas** waar de vissers in hun hokjes zitten te discussiëren bij de nodige borreltjes. De huizen zijn mooi. Zoals overal zijn de randen van de gevels en daken oker geschilderd. Dit is een oude traditie in Portugal om de boze geesten te weren.

We fietsen verder naar **Cacela Velha**. De meisjes hadden gelijk! Het is een fantastische plek aan de oceaan! Ben blij dat jonge mensen de schoonheid van de natuur erkennen en er zelfs van dromen.

Voor 18€ eten we een mooi stuk perfect gegrilde tonijn met een drankje en koffietje achterna. De terugweg is even leuk en ruikt precies nog beter want we rijden tegen wind in.

De meisjes van het onthaal zijn verbaasd dat we de hele rit met de fiets hebben gedaan... "Wij rijden daar naartoe met de auto!" zeggen ze. Ach, hun tijd komt nog om te fietsen, nu leveren ze hier prima werk om een keurige camperplaats te runnen en dat doen ze voortreffelijk!

9/4 Santa Luzia

De **Ecovia Litoral** van de **Algarve** bracht ons langs mooie landwegen los door de natuur, geflankeerd door citroenbomen aan de ene kant en het water soms aan de ander kant tot in **Santa Luzia**. Dit dorp is klein maar heeft toch wel iets te vertellen. Het was ooit de plek bij uitstek voor de tonijnvangst en is nu de hoofdstad van de octopus!

We maken onze fietsen vast en gaan te voet verder. Een treintje brengt enkele toeristen naar het strand door de duinen, maar de meeste mensen gaan te voet, ook wij. Vlak tegen het strand ligt het **kerkhof van de ankers**. Een goede 60 jaar terug bestond de visvangst nog uit tonijn zoals generaties lang voorheen. Visnetten zo groot als een plein werden door deze ankers vastgehouden. De gevangen levendige tonijnen werden onder water bewaard tot wanneer men ze nodig had. De tonijnvangst is naar andere havens uitgeweken maar als eerbetoon aan de tonijnvissers liggen de ankers op het strand.

De oude opgeknapte visserswoningen zijn nu restaurants geworden. Elke deur stond voor een kleine woonst. Het was ooit een klein vissersdorp met een kapel en een schooltje. We fietsen langs de grote wandeldijk Santa Luzia binnen. Op de dijk zijn zitbanken met schaduwplekken, het oogt zeer modern en functioneel. Een verluchtingsbuis of windhapper van een schip doet elke 20m dienst als vuilnisbak.

Elk restaurant serveert octopus, je kan het soms al van ver zien.

We geraken aan de praat met een inwoner wiens vader nog tonijnvisser was geweest en maandenlang op zee was zonder dat hij thuis kwam. Ook vertelde hij ons waarvoor de ankers dienden die nu op het strand en in de duinen liggen

Een andere dorpsgenoot die nu 96 jaar is, begon ooit als octopushandelaar. Je kan het een groothandelaar noemen die de octopussen in heel Portugal leverde. Eerst werden de octopussen gevangen in stenen potjes, later in korven en nu ook in zwarte plastic potten. De octopussen worden in andere landen op de rotsen geslagen om het vlees mals te maken, hier gaat men anders te werk. De octopus wordt eerst gewassen en dan kort ingevroren, door de ijskristallen worden de vezels en de structuur van de vis mals. Vroeger liet men de vissen 10 dagen liggen tot ze bijna rotten, maar daar is men vanaf gestapt want het was niet altijd zo efficiënt. Uiteraard hebben we octopus gegeten! Het was overheerlijk en super mals! Jan koos een stoofpotje en ik koos gegrild met look en koriander. De fles wijn ging mee naar ons Elna en terwijl ik dit neerschrijf, hef ik het glas op een fantastische dag!

10/4 Olhão - Camping Olhão

Olhão heeft mooie grote Mercado met een mooie lange dijk. De cocktails waren heerlijk een weer hebben we dat zomers gevoel! Het doet deugd! De zee, de wandeldijk, het is weekend en dat voel je aan de sfeer en de mensen die van deze aangename lentezon profiteren. Het oude dorp zelf is gezellig en heeft halve bootjes in de winkelstraten als bloembakken. Ze zijn mooi beschilderd en zorgen mee voor dat vakantiegevoel, zonnig en zomers. Het mooie standbeeld van Olhao de Floripes, siert het pleintje en stelt een legendarische Moorse vrouw voor die elke nacht ronddwaalt om vissers te lokken.

11/4 Faro

Men voorspelt regen, juist nu we een dag Faro hebben gepland. We pakken het busje van 10u aan de halte vlakbij de camping in Olhão naar het station, dat was het plan, maar het busje is 10min. te laat. Bij het station aangekomen hebben we geen aansluiting.... **MAAR!!** Dit is Portugal en vandaag is de trein naar Faro er pas om 12u04!!! Dus wandelingske maken in het moderne Olhão wat mij een paar nieuwe namaak crocs oplevert en 3 paar kousenvoetjes. We gaan een koffietje drinken en daar horen pasteis bij. Dus tegen 12u zijn we terug aan het station terwijl de hemelsluizen openen. Portugese regen is even nat als bij ons.

We flaneren door de Faro terwijl niet alleen ooievaars over onze hoofden vliegen maar ook de stalen vogels met landing in Faro Airport. Was het nu door de regen maar het valt me wat tegen....als je Faro zou overslaan, heb je niets gemist denk ik.

De regen stuurt ons in de winkeltjes, in gaanderijen en uiteindelijk bij Mc Donalds.

Om 16u13 is er een trein terug...maar vandaag zal het een uurtje later zijn! Weer wachten... een overvolle trein stampst zichzelf na een fluitsignaal in gang. Als we terug aankomen in Olhão moet je wel over het spoor lopen!! Jan kijkt veiligheidshalve uit of er uit de andere richting geen trein komt, het is veilig. Maar wanneer we op de hoek vd straat zijn horen we een geweldig fluitsignaal!!! Jajaja een trein uit de andere richting rijdt het station binnen terwijl nog vele passagiers aan het uitstappen zijn!! Levensgevaarlijk is het!! Wij gaan dus bij de bushalte staan om 7min later het busje te pakken....maar dat busje is nooit gekomen... een elektrische taxi heeft ons dan galant en geruisloos naar de camping gebracht. **MAAR** de dag is verrassend geëindigd want we hebben Belgen ontmoet die we kennen van de groep Vlaamse Mobilhome reizigers! De geschreven conversaties krijgen meteen een gezicht en een stem! Een blijde ontmoeting! Deze dag heeft nog lang geduurd want met gesprekjes, straffe verhalen en borreltjes was het bijna middernacht.

12/4 Loulé - CP LIDL

Als je op internet **Loulé** zou intikken dan krijg je meteen de mooiste foto's te zien van de **Mercado**. Een prachtige Mercado met Moorse trekjes en een tikkeltje art nouveau. Zelfs op een grijze dag als vandaag staat dit pareltje te pronken in al haar schoonheden. We zijn er een paar keer rondgewandeld, zowel binnen als buiten. Het oude dorpje staat mee op de lijst van Portugal's allermooiste. Gebouwen en nauwe straatjes zijn opgebroken, weldra zal het er nog mooier zijn!

We staan op een camperplek op de parking van Lidl. Vele supermarkten bieden camperplekken aan, gratis en meestal bij wasautomaten. Als de parking leegloopt en de klanten met volle boodschappentassen vertrekken, blijven de campers alleen achter. Dit keer zijn we alleen...dat vind ik niet zo leuk. Maar morgen is er weer een nieuwe dag!

13/4 Almancil

Loulé heeft naast de mooie Mercado nog een pareltje! In de deelgemeente **Almancil** staat een kerkje op een heuvel, het zoveelste in de rij. Maar het interieur is één groot tegeltableau met duizenden azulejos! Dit interieur is de meest buitengewone en unieke in zijn soort over heel de wereld! Van boven tot onder volledig bekleed met die befaamde blauwe tegeltjes!

Het houtwerk van het altaar is, naast marmer en zwarte albast, met bladgoud bekleed! De koepel is van een ongekennde schoonheid de meest schitterende in Portugal en Europa, slechts vergelijkbaar met die van Rome. We zijn moeten gaan zitten om alles te bekijken, achterover hangend naar het enorme plafond gekeken en de koepel schittert z'n al zijn schoonheid. Het is gewoonweg prachtig! Je mag er geen foto's maken, maar geen erg, het internet staat er bol van.

Maar als je dan de afbeeldingen eens goed bekijkt.... De afbeeldingen van o.a. het leven van **St. Laurentius** zijn verschrikkelijk! Hij weigerde aan afgoderij te doen en dat is hij tot zijn dood blijven weigeren...Gefolterd, levend geroosterd...brrrr deze martelaar is heilig verklaard, je zou voor veel minder heilig worden!

Het is bijna middag als we in **Falesia** arriveren. Een camperplek aan het strand!

14 15 16/4

We blijven enkele dagen staan op de **Camperplaats Algarve motorhomepark Falésia**. We staan op wandelafstand van het mooie strand dat je enkel via flink wat houten trappen kan bereiken. Het is mooi, de rotsen in oker en wit geven warmte terug van de zon die al heel de dag aan de staalblauwe hemel staat te

schitteren. Als het avond wordt zie je en voel je de warmte nog intenser. Wij denken dat het in volle zomer hier snikheet moet zijn.

We delen een taxi met goed Belgisch gezelschap en brengen een bezoek aan **Albufeira**. De witte huizen lijken opgestapelde doosjes tegen de flank van de heuvel. Het zicht vanuit verschillende punten is heel mooi. Van goede vrijdag en de daarbij horende devotie is hier niet veel te zien of te horen, dat is in Spanje wel anders. Toch klinken er Latijnse gezangen uit de kerk we gaan even binnen om te kijken en te luisteren.

Dat de Engelsen hier massaal komen is wel duidelijk, alle restaurants bieden Engelse gerechten aan. Voor bonen in tomatensaus zijn we niet naar Portugal gekomen. We vragen op het info toerismekantoor waar de typische Portugese restaurants zijn. We vinden er eentje waar je de verse vis kan kiezen die wat later op je bord ligt. Overgoten met witte wijn is deze Portugese lunch geslaagd en lekker!

We verlengen ons verblijf hier met een paar dagen want Jan zijn rug is nog niet OK. Rust zal het beste medicijn zijn en morgen, als de klokken komen, dan zullen de chocolade eitjes hem wel plezier doen. Ik moet ze alleen zelf nog gaan zoeken, heb ze precies veel te goed verstoep. Vrolijk Pasen!

18/4

Wandelen is voor Jan nog pijnlijk maar toch zijn we een kleine kilometer tot aan de houten trap gegaan. Gelukkig is daar een bank en konden we rusten. Boven op een uitstekende rots stond men foto's te nemen, hoewel er overal gevarenborden hangen die voor afbrekende rotsen waarschuwen... een rood geklede jonge dame was er eentje zonder vrees. Er stak een koude wind op dus bleven we niet wachten op de zonsondergang. Zal voor een andere keer zijn.

19-20/4 **Parchal - Leme** een belevens om hier te staan! We staan bij een oud treinstation dat nu een restaurant is. De trein passeert nog een paar keer per dag maar is niet storend. Het veld naast het station kan je een patattenveld noemen, 10€, kies maar een plek uit. Alles is er maar zeer oud en in mekaar geknutseld. De Portugese gezelligheid krijg je er gratis bij. In de verte zien we **Portimão**. We fietsen de brug over en langs een mooie lange boulevard komen we tot aan het strand. Er is veel wind, het zand vliegt aan de ene kant de zee in en aan de andere kant in onze ogen en oren en kraakt tussen onze tanden. Wat verder, even steil omhoog, vinden we een oud vissershuisje dat omgebouwd is tot een gezellig café. We zitten uit de wind en in het zonnetje. Vers geperst appelsiensap is naast witte wijn onze drank van deze reis geworden. Heerlijk!

Het was de bedoeling om mee met een boot te varen naar **de grotten van Benagil** maar door het slechte weer en met 6 Beaufort varen de boten niet uit. Jammer.

De volgende dag fietsen we naar **Ferragudo**. In de volksmond de bruidstaart genoemd. De rijen witte huizen lijken als terrassen op mekaar gestapeld. Er is maar één weg heen en één terug. Voor de rest zijn het trappen die het ene straatje met het andere verbinden. De steile weg naar bodem was serieus trappen! Kleinste vitesse en maximale ondersteuning. Het zicht op het water en op de skyline van Portimão is een heel mooie beloning!

's Avonds eten we in het treinstation. Een krijtbord vertelt wat de pot schaft en in de koelkast kan je de wijn gaan kiezen en ook de verse vis. Gekookte aardappelen, fijn gesneden groenten en de vis op de grill maken dit tot een heerlijk hoofdgerechten zonder tierlantijntjes.

We rijden langs **Sagres** het meest zuidwestelijke punt van het Europese vasteland, maar het stormt, waait en regent. Gauw een foto nemen en een potje zand scheppen van dit unieke punt in Europa.

21/4 **Odemira - camping Zambujeira**

Deze kleine badplaats ligt bovenaan de rotsen en kijkt neer op een mooi zandstrand.

Enkele kilometers verder ligt een piepkleine vissershaven **Porto dos Barcos** waar de vissersbootjes op het droge liggen. Ze worden klaargemaakt om op octopus te gaan vangen. In de zomer vangt men sardienen, nu draait alles rond octopus.

Op de camping is een overdekt en verwarmd zwembad. Maar niet warm genoeg voor Jan, hij neemt genoeg met een warme douche.

22/4

We hebben een mooie schilderachtige rit met kilometers lang eucalyptusbomen, heel jonge bomen tot oeroude tot we in **Sines** zijn, de geboorteplaats van **Vasco da Gama**.

Een klein museum van Sines is ondergebracht in het geboortehuis en vertelt de geschiedenis door de eeuwen heen van deze stad. Vanaf het Castelo kijkt het standbeeld van Vasco da Gama neer op de grote handelshaven.

Sines was altijd een vissersdorp dat door de komst van het toerisme en de industrie erg veranderd is. Vandaag is het een industriële oliehaven die van groot belang is voor de Portugese economie.

Boven de baai kan men nog de ruïnes van een middeleeuws kasteel zien wat in de 16e eeuw is gerestaureerd. Het verhaal gaat dat hier Vasco da Gama

(1468-1524) is geboren, de zoon van de militaire gouverneur van Sines. In één van de torens van het kasteel is nu een museum gevestigd dat is toegewijd aan de zeevaarder. Wij krijgen daar een Portugese regenbui over ons, zodat we nat zijn tot op ons vel. Maar toch zijn we blij dat we dit gezien hebben!

We rijden verder tot in **Comporta**. Hier liggen de enige rijstvelden van Portugal en hebben de vissershuisjes poten wat een bezienswaardigheid is geworden en wordt er verwezen naar soortgelijke vissershuisjes in Azië. Het weer zit niet mee. Gietende gietende regen waren vergezeld met geweldige windstoten. De natuur zal er blij mee zijn. Wij zitten gezellig binnen.

23/4

De ochtend geeft ons blauwe lucht met witte wolken. Na het ontbijt rijden we naar **Cais Palafitico da Carrasqueira**, waar de vissershuisjes op poten staan. Prachtig! Hier is de tijd echt blijven stilstaan. Je houdt het niet voor mogelijk dat de oude kwakkelachtige houten staketsels de sterke zeewind en golfslagen kunnen trotseren!

Dan rijden we langs mooie wegen eerst langs rijstvelden die begin mei terug onder water worden gezet en langs kilometers bossen van kurkeiken! Als we terug dichterbij de bewoonde wereld komen, lijken de grote elektriciteitspalen wel de appartementen van vele families ooievaar. Ik kon nog net eentje op de foto krijgen. **Lissabon** komt dichterbij, we zien **Cristo Rei** al van heel ver staan! Dan rijden we de **25 aprilbrug** over. Ooit vlogen we erover, vaarden we eronder door en rijden we er nu weer een keertje over.

Langs kleine schilderachtige wegen komen we toe in **Mafra**. Daar staat het **Palácio Nacional de Mafra**. En wat voor een paleis! De basiliek lijkt te worden opgeslokt door het paleis. Aanvankelijk was het een franciscanenklooster. Ik verwijs graag naar Wikipedia of andere sites op internet.

Zowel in de basiliek als in het paleis is overvloedig gebruik gemaakt van het roze Portugese marmer. Zowel voor de vloeren, de trappen als plafonds. Maar ook de bakstenen vloeren die door de tijden heen ettelijke lagen boenwas hebben gekregen, blinken zodat je je er bijna in kan spiegelen!

In de basiliek is een bruiloft aan de gang! De hemelse gezangen van het koor klinken tot buiten, er hangt een romantische sfeer en iedereen is feestelijk gekleed.

Het meubilair, tafels, stoelen, zetels, bedden enz... in het paleis hebben alle tijden doorstaan, zijn in perfecte staat en alles lijkt nog bijna nieuw!

De jachtkamer is onvoorstelbaar speciaal. De stoelen zijn vervaardigd uit huiden en geweien!

De bibliotheek is prachtig! De boeken zijn per thema geschikt en geordend. In 117 thema's wordt de verzamelde kennis van heel Europa ondergebracht. De langste gang van heel het gebouw en ook de façade is 230m lang.

24/4 Ericeira

Na een zeer rustige nacht verlaten we Mafra en rijden een kleine 15km verder tot in de badplaats **Ericeira**. Daar waar destijds de koninklijke familie Portugal ontvlucht is. Op die plek aan de rand van het water staat een mooie ronde witte kapel. Op het plein is er een hobbymarkt en wordt alles wat zelf gehaakt of in mekaar geknutseld is aan de Portugese man en vrouw gebracht. De straatjes gaan steil op en weer fel naar beneden. Fietst hier maar zonder krampen in je handen ... want remmen moet je wel doen! Ericeira is gezellig, het historisch gedeelte althans met kleine smalle straatjes. Langs de ruwe kust zijn mooie tuinen op straatniveau met banken, bomen, grasperken en speeltuinen voor de kindjes. We genieten vanop een terrasje met een koel drankje en de vele families met spelende kindjes. Ik heb het even moeilijk want onze kindjes zijn zo heel ver weg...van Putte tot in Zweden. We fietsen terug en Jan kan nog enkele oude Belgische munten op de kop tikken, als hobby numismaat is hij weer enkele stukjes rijker. Als die avond de zon ondergaat in de Atlantische oceaan zijn we aan het einde van dag 45 van onze Portugalreis, we zijn halfweg.

25/4

Een rustig dagje. Machientje gewassen en ondertussen ook de buitenkant van ons Elna gewassen. Jan mag niets doen, hij moet zich rustig houden. Dat doet hij ook, een babbeltje hier en daar met de burens. Een Nederlander komt naast ons staan met een probleem met zijn gehuurde camper, hij heeft diesel getankt in de watertank!! Een andere Nederlander geeft hem een tuinslang om de tank, die hij eerst geledigd heeft, te vullen. Eventjes toertje rondrijden en terug gaan lozen. Zo een paar keer. Jan geeft hem een busje tankcleaner. Baadt het niet dan schaadt het niet. Een tube Steradent wordt er later op de dag nog bijgekapt, de geur zou zo goed als weg zijn. Het is te hopen dat dit goed afloopt want het zou in het slechtste geval een hele duur kostenplaat worden!

26/4

Het regent als we vertrekken. De lucht is grijs en grauw en boven het mooie dorp hangt nevel. De voorbije dagen waren zo mooi, ook hier verandert het weer met een vingerknip... 70km verder zijn we in **Bombarral, de Tuin van Eden**.

Hier heb ik naar uitgekeken! We zetten ons op een rustige plek op de parking en wachten tot het over is met regenen. Na de middag zou de zon er terug doorkomen. Ben benieuwd!

En zo is het ook gebeurd, de zon en witte wolken namen het luchtruim over. Enkele bussen met schoolgaande jeugd vertrekken en het lijkt of de tuin voor ons alleen is... nu en dan zijn er ook enkele wandelaars.

Bacalhoa Buddha Eden is een prachtig wijndomein met een geweldig mooie tuin eromheen.

Deze tuin staat vol met met allerlei beelden van terracotta leger, maar dan blauw, tot boeddhabeelden en een soort Krugerpark vol met beesten en ook prachtige Afrikaanse beelden in zeepsteen. De dieren zijn levensgroot vervaardigd uit ijzeren lappen. De palmbomen die dicht op mekaar staan geven je een oerwoudgevoel. De kudde met beelden van olifanten, giraffen, neushoorns, tijgers, enz... zijn zo levensecht dat je bijna bang krijgt... ze zijn ook met zoveel!

"Toen de Taliban in 2001 enorme Boeddhabeelden in Bamyān (Afghanistan) hadden opgeblazen, besloot een rijke Portugese zakenman dat hij de wereld een plek vol vrede terug zou geven. José Berardo is vanaf dat moment begonnen met het opkopen van grote Boeddhabeelden. In Carvalhal, vlakbij Bombarral, zo'n drie kwartier ten noorden van Lissabon, heeft hij vervolgens in het dorpje Sobral do Parelhão zijn oog laten vallen op een reusachtig landgoed: Quinta dos Loridos. De landerijen rondom deze quinta zijn de afgelopen vijf jaar langzaam veranderd in een grote beeldentuin. Het is wonderlijk om te zien hoe reusachtige Boeddhabeelden overheersen in een omgeving die overwegend uit olijf- en wijngaarden bestaat. Inmiddels is de de tuin van 35 ha uitgebreid ook met moderne kunst, vijvers en grasvelden."

27/4 Peniche - ASA Motorhome park

Vandaag wordt Jan zijn ma 98 jaar, dus eerste werk telefoon naar Kontich om haar hartelijk te feliciteren! Nog 2 jaar en mijn voorspelling komt uit! Dan is ze 100!

Vandaag fietsen we het schiereiland rond. Het is mooi weer en weinig wind. Zelfs de zee ligt er spiegelglad bij! **Peniche** was een van de belangrijkste Portugese vissershavens voor ambachtelijke visvangst en is nu een groot watersportcentrum aan de Atlantische Oceaan.

De visvangst is een van de belangrijkste bronnen van inkomsten van dit stadje geweest. Peniche staat echter ook bekend om het kantwerk dat de vrouwen klossen terwijl de mannen zich op zee bevonden.

De ruwe kust staat gekend voor grillige unieke rotsformaties. Het lijkt of sommige rotsen zijn op mekaar gestapeld met duizenden leistenen.

Het historisch centrum wordt gedomineerd door het **Forte de Peniche**. Overal hebben we al forten gezien, het ene al wat groter dan het andere, het ene nog beter intact als het andere. De kust kende haar verdedigingswerken. Dit fort in Peniche heeft op verschillende momenten een belangrijke rol gespeeld in de geschiedenis van Portugal. Zo werd het meer recent, tijdens de dictatuur van de Estado Novo, omgevormd tot een politieke gevangenis, waar enkele bekende tegenstanders van het regime werden opgesloten. De zee is de hoofdattractie voor de surfers en de stranden van Peniche zijn een belangrijke trekpleister ook voor gezinnen voor een strandvakantie. De gastronomische specialiteiten worden hier natuurlijk ook gedomineerd door de zee. In Peniche moet men zeker "**caldeirada**" (visstoofpot) proeven en dat hebben we gedaan! Voor het dessert, de nodige zoetheid met amandelen hebben we moeten passen. We kregen de stoofpot nog niet op dus ook geen nagerecht.

28/4 OBIDOS

Het middeleeuws stadje **Obidos** is één van de meest schilderachtige en best bewaarde vestingstadje van Portugal. Zo staat Obidos beschreven. Wij willen wel eens weten of het zo is.

Al bij de poort aan de ingang blijkt al dat het waar zal zijn! Verschillende heersers en koningen zijn hier gekomen en gegaan en hebben ervoor gezorgd dat Obidos verfraaid en verrijkt werd. Het is ook daardoor dat vele vestingstadjes meerdere kerkjes hebben. De gouden tijden van Obidos blijken niet alleen uit het kasteel maar zeker uit de variëteit architectuur. De kleine smalle straatjes kronkelen in mekaar als een labyrint.

Van op de hoge vestingmuur is het panoramisch zicht eindeloos en heel mooi!

De beroemde kersenlikeur wordt heel fris geschonken in borreltjes van chocolade en in de winkel van de sardientjes koop je een blikje met je geboortjaar op.

In december wordt Obidos omgetoverd tot één grote kerststal en wordt de romantische sfeer, die er nu al heerst, pas compleet.

Na dit bezoek rijden we naar **Foz do Arelho** waar de **Lagune van Obidos** ligt. Als de zon ondergaat sluit deze mooie dag zichzelf af in een mooie avondgloed.

29/4 FOZ DO ARELHO - Parking Praia da Foz do Arelho

We fietsen rond de lagune tot daar waar we kunnen. Wanneer Jan een kleine zandweg inrijdt zien we een groep flamingo's. Aan een volgend strandje komt net een man met groene rubberen laarzen en een emmer uit het water. Wij willen zien wat hij gevangen heeft. Het zijn wortels, allemaal wortels. Met gebarentaal en een beetje Frans vertelt de man dat hij "pescador" is en wijst naar zijn emmer. We begrijpen dat het nodig is om te vissen. Als hij een wortel neemt knijpt hij die van achter naar voor uit. (zoals wij een tube tandpasta die

bijna op is naar boven knijpen). Er komt een worm uit! En dat heeft hij dus nodig om de vis te gaan vangen op volle zee! We eten onze boterhammekes op de in de schaduw en fietsen dezelfde weg terug.

30/4

Jan fietst naar een telecomwinkel en koopt een nieuw datakaartje. Voor de rest genieten we van het strand, de zon en het water. We doen een klein toertje met de fiets en het ijsje met zicht op zee smaakt heerlijk!

De Portugese buurman, die voortreffelijk Engels spreekt, komt heel trots zijn vangst van vandaag tonen. Wat een vreugde! Een octopus! Alle inkt is weg gewassen, het beest gaat de diepvries in en na 48u gaat het de pan in met alleen ui, simpel en met de meest natuurlijke smaak.

1/5

We zijn in **São Martinho do Porto** of de baai die ook schelp genoemd wordt. Als je de luchtfoto bekijkt, zie je onmiddellijk waarom de baai "concho" genoemd wordt. We overnachten in **Parque de Campismo Baia Azul**. De warme zon en de blauwe lucht van gisteren zijn we onderweg kwijtgespeeld en het is wel 10° frisser, maar droog. We zoeken de tunnel die door een heuvel gaat. Het spektakel van de zee, de rotsen en de wind is altijd mooi om te zien, maar moeilijk om op foto vast te leggen. Na de middag fietsen we de baai rond tot daar waar het kan.

Vandaag is het in Portugal en Spanje Moederdag en alle mama's krijgen een rode gerbera! Ik ook.

2/5

We vertrekken op tijd. Onze eerste stop is **Alcobaca** gekend om één van de 7 wonderen van Portugal en toegevoegd aan de werelderfgoedlijst van de Unesco: **de Koninklijke abdij van St. Maria, het klooster van de Cisterciënzers** met in het midden een statige kathedraal. Hoe hoog kan een kathedraal zijn? Je wordt er bijna duizelig van. Het interieur is sober maar ademt een ingetogen sfeer uit.

We rijden verder naar het klooster in **Batalha**. De kerk lijkt erg op die van deze ochtend, heel sober maar ook heel mooi. De vloer is hier bijzonder! De dikke crèmekleurige vloerstenen liggen niet allemaal gelijk. Ze zijn ook niet effen, de ene al wat meer uitgesleten dan de andere, De vloertegels hebben een symbool. Hij die de tegel of steen heeft uitgehouwen, heeft er zijn eigen tekeningje ingezet.

Bij het graf van de onbekende soldaat staan twee militairen die roerloos de wacht houden. Er liggen nog veel bloemenkransen die er op 25 april gelegd

werden, de nationale feestdag van Portugal. Elk uur wordt de wacht afgelost. De soldaten marcheren door de gangen, elke stap weergalmt en hetgeen ze nu en dan roepen klinkt heel serieus!

Het is al een eindje na de middag, we lunchen met een tafeltje lekkers: olijven, vers brood met paté van tonijn, octopus van de Chef, lookbroodjes en vers gebakken pasteis con backeljau. Het glaasje witte wijn maakt de lunch compleet.

We wandelen nog de ruïne binnen aan de achterzijde van het klooster waar o.m. de tombe staat van koning Duarte en zijn koningin. Er was geen geld meer om de aangebouwde kapel af te werken en de broer van de overleden koning, Emmanuel, gaf zijn voorkeur aan een nieuw klooster in Lissabon, dat van Jeronimus.

We rijden verder tot in **Fatima**. Er zijn grote parkings met o.m. een voorziening voor campers waar je gratis mag overnachten. Het domein van de bedevaartplaats is enorm! De basiliek, een gigantisch plein, kapellen, en de moderne basiliek met crypte. Elk uur is er een misviering en elke avond om 21.30u de rozenkrans processie. De basiliek is eigenlijk eenvoudig maar heel mooi! Vooraan naast het hoofdaltaar bevinden zich de tomben van de herderskinderen. De Mariaverering uitgewerkt in sneeuw witte marmer is enorm en straalt iets onmachtigs uit. Het maakt allemaal indruk en maakt een mens heel emotioneel!

FATIMA

Om 21h gaan we naar de bedevaartplaats. We kopen een kaars en een windkapje. Het is donker en om 21u20 beginnen alle klokken te luiden. De openluchtkapel loopt vol, van alle kanten komen er mensen, jong en oud. Het rozenhoedje gaat van Portugees over in Spaans, in het Engels en Pools afwisselend met Marialiedjes die klinken als engelenzang. Aan de Paaskaars wordt een eerste kaars aangestoken, de vlam wordt doorgegeven en in een mum van tijd branden alle kaarsjes! Het Ave Maria wordt door iedereen meegezongen terwijl de kaarsjes omhoog worden gestoken en het lied luider klinkt! Het is mooi ... en emotioneel...sommigen gaan op hun knieën zitten, anderen hebben een paternoster bij... iedereen beleeft dit moment op een eigen manier. Een groot verlicht kruis zet de processie in gang waarna de troonhemel van O.L.Vrouw mee naar buiten wordt gedragen. Als we terug naar de mobilhome wandelen horen we het engelenkoor nog zingen...een deuntje dat ik vanavond niet vlug uit mijn hoofd ga krijgen.

3/5

We wandelen naar het dorp waar de drie herderskinderen woonden, een mooie wandeling door olijfbomen en eucalyptusbos. De geur is verfrissend. Onderweg wandelen mensen die hardop bidden...voor de rest heerst er serene stilte. De huizen zijn oud en goed onderhouden, aan elke gevel hangt wel een foto van de kinderen of van hun familie. We hebben, als we terug zijn, 10km op de teller! Toch gaan we eens kijken in de nieuwe basiliek die hypermodern is, waar 9000 mensen kunnen zitten en even indrukwekkend is als de eerste basiliek.

In het museum staat de kroon van O.L. Vrouw die vervaardigd is uit juwelen geschonken door Portugese vrouwen. In het midden zit de kogel die de paus moest doden, maar dat is toen niet gelukt.

Elke 2 uur speelt de beiaard het Ave Maria...mooi, maar ik denk dat als je hier woont dat je de melodie verwenst... Maar positief blijven, we hebben een mooie ervaring door in Fatima te zijn, het hele bedevaart-gebeuren meegemaakt en de oproep voor Vrede is nu zeer actueel. Oekraïne wordt geregeld genoemd. En als de avond valt is er weer de processie en worden kaarsjes gebrand voor zij die het nodig hebben...

4/5 COIMBRA

Een dagje niets doen op de camping **Parque Municipal de Campismo** op 5km van het centrum van Coimbra. Mooie plek met zicht op de wijde natuur.

5/5

Met de fiets naar Coimbra. Een rood fietspad gaat tot aan de voet van het oude stadscentrum. De winkelstraten zijn omgeven door hoge huizen en in de smalle oude straatjes kunnen overburen mekaar bijna een hand schudden, zo smal is het daar. Coimbra is een eeuwen oude **universiteitsstad** met de ene faculteit na de andere met om ter grootste gebouwen. Het is 27° maar we trotseren de trappen en de steile straten omhoog om tot daar boven te geraken. De toren wordt "**de geit**" genoemd vanwege de klok die klinkt als een geitenbel. De klok verwittigt de studenten al sinds mensenheugenis als het tijd is om naar huis te gaan, zo vertelt men ons. We zien studenten in vol ornaat met zwarte cape, er worden al examens afgelegd. Hun outfit zou inspirerend geweest zijn voor het verhaal van Harry Potter. De Tuin Botanique is de groene long van de stad en een oase van rust.

7 en 8/5

We zijn terug bij Greet, de natuur kleurt geel door de vele bremstruiken. We zetten ons Elna eens in de andere richting en genieten van het panoramisch zicht!! We hebben mekaar weer veel te vertellen, er staat lekkers op tafel en de wijntjes vloeiden vanzelf...

Ondanks de hitte maken we toch even een korte wandeling, gelukkig komt er verfrissende drank op ons pad... Als de zon zakt, kleurt de hemel in avondrood en de nacht stak vele sterren aan met vlak boven ons de Grote Beer.

9/5

Onderweg is de hoofdkleur in de natuur geel! De brem bloeit volop en zet de heuvels in vuur en vlam. Zoals in dat liedje van vroeger. Het is prachtig, de wegen zijn dit keer in feite hobbelig en vandaar dat de foto's bewogen zijn. Het is om te huilen....

We rijden naar **São João de Areias**, bij een Belgisch koppel die een vakantiehuisje verhuren en 5 camperplekken hebben. **CP Terra-de-Iguanas** Wat een onthaal! Twee heel vriendelijke mensen komen ons al onmiddellijk tegemoet wanneer we de poort inrijden. Voor 10€ per nacht krijg je er nog WiFi en een zwembad bij plus elke ochtend verse broodjes. We gaan hier de **Ecopista do Dão** fietsen, of toch een stuk want deze dagen is het heel warm!

10/5

Ecopista do Dão was een mooie route langs het water en gekleurd door de gele brem die in vuur en vlam stond! Onderweg genoten we van een lekkere Portugese maaltijd, backeljau met aardappelen en room en kaas, en Jan koos een toast met tonijn en sla. Koffie sloot de maaltijd af en we betaalden 14,6€

11/5

Het is mistig, dus de was zal even moeten wachten om opgehangen te worden. Niet erg, we ontbijten lang, met de verse broodjes, lekkere eitjes, vers geperste appelsientjes, fruit, yoghurt en nadien koffie. De zon verdrijft de mist en de was kan op de draad. We maken een kleine fietstoer naar het dorp en tegen de avond ligt alle was netjes in de kast. In een restaurantje om de hoek zou de pizza heerlijk zijn, maar wij kiezen voor de 8 maanden gerijpte biefstuk. Dat hadden we nodig! Een goed stukske vlees!!

12/5 **AVEIRO**

Kilometers lang rijden we langs eucalyptusbossen tot aan de kust. Aveiro staat op het programma. Op 20km daar vandaan hebben we een mooie **CP Praia da Vagueira** waar we bijna met de voeten op het strand staan. 's Avonds worden verwend met een prachtige zonsondergang!

13/5

We staan goed op tijd op om met een taxi naar Aveiro te rijden en met de eerste boot varen we door het kanaal en krijgen we de uitleg van de gids in het Frans. Het waterpeil wordt 3x per dag gecontroleerd zodat de boten rustig

onder door de bruggen kunnen varen. De bootjes: mocileiros en salineiros, deden destijds al het werk voor de aanvoer van algen en zout.

Vroeger waren er in Aveiro 100 opslagplaatsen voor zout, nu nog 1. Toen was zout enige middel om voeding te bewaren, er was heel veel zout nodig. Een groot hotel dat nog heel nieuw lijkt, was tijdens de wereldbeker de verblijfplaats voor Ronaldo en zijn team. Daardoor zijn de prijzen in de buurt errond spectaculaire gestegen tot meer dan 1 miljoen euro voor een appartement!

14/5

Fietsen naar **Costa Nova**. Heerlijk weer!

Vroeger waren de vissershuisjes bruin en zwarte strepen, toen de vissers in verdere wateren gingen vissen in Scandinavië en Noorwegen, stelden ze daar de huizen in frisse kleuren vast. Huiswaarts keren gaf vanuit de zee een troosteloze indruk op hun huizen en men besloot om er kleur in te brengen. Dat maakte Costa Nova zo aantrekkelijk en zette dit dorp op de toeristenkaart.

15/5 **Vila Nova de Gaia**

We verplaatsen ons tot een goede 20km onder Porto en maken meteen een lange strandwandeling die deugd doet!

16/5 **PORTO Camping Orbitur**

In de gietende regen naar Porto! Is zo eens iets anders. De bus brengt ons op een klein half uur tot aan de "**Ponte Luis I**" Deze brug verving de oude hangbrug die op dezelfde locatie bestond en werd uitgevoerd door het project van de **Belgische ingenieur Théophile Seyrig**, die eerder had samengewerkt met **Gustave Eiffel**.

Mijn eerste indruk van Porto? Somber. Maar dat is de schuld van de zon die vandaag forfait geeft.... Heel Porto staat bijna in de steigers en/of zijn de straten opgebroken. Overal drillboren, lawaai van vrachtwagens die af en aan rijden. Tja om een stad een opknopbeurt te geven, moet er gewerkt worden!

17/5

De weergoden stuurden de blauwe luchten en de zonnestralen richting België. Hier is het niet koud, maar wel grijs. Een stuk van de busrit naar Porto is hels! Er is een stuk bij waar de bus maar net door kan rijden. Met een vaart vlamt de chauffeur door de oude straten van **Vila Nova de Gaia**, echt, om schrik te krijgen!

Vandaag bezoeken we het tweede deel van Porto. De kathedraal staat als eerste op het plan, maar er is een soort van een dienst en deze voormiddag kan niemand binnen. Dus wandelen we via de universiteit naar de tweelingkerk. Het

lijkt of ze plakken aan elkaar maar dat is zonder het verborgen huis gerekend. Het smalste huis van Porto zit tussen de twee kerken in!

De linkse kerk is heel mooi, ze straalt een vredige rust uit en er klinken mooie gezangen. De sacristie is een parel! Het ruikt er naar boenwas, het donkere mahoniehout blinkt en de vele kasten en schuifjes nodigen je bijna uit om ze te openen.

Terwijl het regent genieten we van een Portugese lunch. Binnen in het restaurant is de prijskaart 2€ goedkoper dan buiten op het plein onder de parasols. De witte Dourowijn parelt lichtjes in het glas en laat zich met een zacht fruitige toets goed drinken!

Het blijft voor de rest van de dag droog. We wandelen door het beeldenpark maar veel beeld hebben we niet gezien. De forse boomstammen trokken onze aandacht en waren op zich "beeldig" genoeg!

We flaneren langs de **Mercado**, het **Palácio do Bolso** en de smalle straten naar beneden. De kerk van **S. Francisco** met catacomben en museum kreeg onze voorkeur om te bezoeken.

Het interieur van deze kerk bestaat volledig uit barokke houtsnijwerk maar is weelderig met bladgoud bekleed! Het is overweldigend! We moeten gaan zitten om alles te bekijken. Honderden engeltjes, diertjes, vogels, bloemen, kelken en bladeren naast heiligen en figuranten...het is teveel om op te noemen. Niet alleen langs de pilaren en nissen maar ook op de plafonds! Er zou bijna 300kg aan bladgoud gebruikt zijn!

Deze zeer uitbundige decoratie is volledig in strijd met de soberheid waarvoor de Franciscanen voor stonden met gevolg dat de lokale geestelijkheid heeft besloten de kerk te sluiten als gebedsplaats. Maar het is mooi, hoe langer je kijkt, hoe meer je ontdekt. De groep patertjes lijkt zo uit de nis te stappen en de levensboom, of **Jesseboom**, beeldt de familiestamboom uit van Jezus.

Onder de **Igreja de São Francisco** liggen de catacomben, waar de paters Franciscanen begraven liggen en leden van de rijkste families van Porto. De catacomben herbergen ook een ossuarium met duizenden menselijke botten, die we door een glazen vloer konden zien. Er hangt een bepaalde sfeer...en het is er doodstil. Over de granieten grafzerken liggen houten platen enkel met nummer zodat de grafstenen niet beschadigd worden.

18/5

We rijden naar **Viana do Castelo** waar de **basiliek van Santa Luzia** ons doet denken aan de Sacre Coeur in Parijs! Heel de weg rijden we weer langs eucalyptusbossen, de geur zal ons zeker steeds aan Portugal doen denken!

Maar !! Wat is hier aan de hand? Er klinkt muziek en luid geroep. We gaan kijken.

Van 17 tot 22 mei organiseert **Viana do Castelo de Academische Week**. De organisatie belooft 6 onvergetelijke dagen voor al haar leerlingen, vol goede muziek en veel gezelligheid!

Het begint op zondag met de Finalistenmis in de kerk van Sra da Agonia, gevolgd door de Queima das Fitas en later op de avond de Serenades. Op woensdag, vandaag dus, vindt de academische processie plaats door de straten van de stad en eindigen deze de activiteiten in het weekend.

Wat een vreugde! We begrijpen er niets van, maar telkens horen we "Obrigado" ze danken het leerkrachtenkorps voor de voorbije 6 jaar. De finalisten of eindejaarsstudenten mogen trots zijn!

We verplaatsen ons naar de overkant vd haven en vinden een rustig plekje samen met nog 9 andere campers.

19/5

Midden in de nacht werd ik wakker want het studentenfeest is nog steeds bezig...Jan heeft er niets van gehoord.

We verzetten ons na het ontbijt terug naar de plek van gisteren waar de rust is weergekeerd. We fietsen tot aan de kabelbaan die ons naar hoog daar boven brengt waar de basiliek van **Santa Luzia** staat een verkleinde kopie van de Sacre Coeur van Parijs.

Op de top van de **Monte de Santa Luzia** staat het Tempelmonument van Santa Luzia gewijd aan het Heilig Hart van Jezus. Het Tempelmonument is van kilometers ver zichtbaar en bekroont de stad Viana do Castelo of, zoals de lokale bevolking het liefkozend noemt, de **prinses van Lima**.

20/5

We zijn in **Vila Praia de Âncora camping Paço**.

Door **de rivier Âncora** is een prachtig natuurgebied ontstaan dat loopt tot aan de duinen en zo de oceaan in. Het is er leuk fietsen en wandelen op een lang vlonderpad. Het badplaatsen zelf ligt er nog verlaten bij. Als we het spoor oversteken komen we op het mooiste kerkplein ooit! Bloemen en fontein kleuren en verfrissen dit mooie plein! We eten in een klein gezellig restaurant de vis van de dag met groentjes en brood. We proeven een Dourowijntje.... de fles gaat mee in de rugzak!

We geraken aan de praat met een Portugese vrouw die van Ponte de Lima is. Ze spreekt goed Frans en weet ons te overtuigen om haar geboortedorp te bezoeken.

We hebben 4 troeven: de Romaanse brug, de Festival tuinen, de 2-wekelijkse grootste markt van Portugal en een traditie met stieren.

Morgen rijden we er naartoe. De grote **CP aan de Expolima** is ideaal om naar het dorp te wandelen,

22/5

De Romaanse brug loopt over de rivier **Lima**, dit dorp heeft zijn naam aan de brug te danken. Volgens de dame van gisteren woonde de moeder van de eerste Portugese koning hier en daardoor is dit in feite het oudste dorp van Portugal. Wie zal het zeggen.

We wandelen over deze eeuwenoude brug en langs het water gaan we dan naar de "**Festival tuinen**" volgens internet vandaag geopend, maar als we aan de inkom zijn, vertelt een groot bord dat het pas volgende de week open zal zijn. Elk jaar heeft de tuin een thema en elke keer komen er enkele nieuwe tuinen bij. Jammer, we zijn te vroeg. Langs de lange muur naast de rivier staan gigantisch veel hortensia's die min of meer verklappen wat voor moois er achter de muur groeit.

Ondertussen wordt er een jumping gehouden op de velden naast de Expo. We slenteren door het middeleeuws dorpje en zoeken een restaurant voor de lunch

Op een plein staat een bronzen stier. Men vertelt ons dat: "*De traditie wil dat in juni de stier wordt vastgebonden aan de ijzeren reling van het **Torre dos Sinos** raam voor het traditionele "bad" van wijn. rode wijn, die over de horens en de rug van het dier wordt gegooid, waarmee ook de traditie van het geven van drie rituele rondleidingen door de Moederkerk volgt. De "race" gaat verder door de straten van het historische centrum, naar het strand, waar duizenden mensen*

proberen het dier te "dribbelen" of gewoon naar deze populaire show te kijken. Momenteel wordt deze traditie in Ponte de Lima uitgevoerd in een spel van respect. Mannen en stier gaan een dialoog aan van kracht en moed, van verzet en ontsnapping, van wederzijdse pijn en lijden. Niemand verliest in deze uitdaging, omdat het een uitdaging is: naar de kracht van de stier gooit de mens zijn intelligentie; bij gebrek aan menselijke wijsheid, vervult de stier wat er van hem verwacht wordt!..."

Morgen is het marktdag. Ben benieuwd!

23/5

Ik word al vroeg wakker, vrachtwagens groot en klein komen toegereden richting marktplaats...het is nog maar 6u04. Veel slapen komt er niet meer van en ik ben pas echt klaar wakker door fel gekakel, gekraai en vrouwenstemmen. De vrouwen met keukenschorten aan staan gewoon op de parking te praten, ze hebben kippen en hanen vast bij de poten. Één haan geeft zoveel katoen dat de vrouw het dier op de grond legt en haar voet erop...na een tijdje is het beest stil en ligt het roerloos op de grond.... Awel er zijn leukere manieren om wakker te worden.

Na het ontbijt wandelen we naar de markt. OMG! Wat is dat! Zelfs meubelen staan opgesteld onder gigantische luifels, wat verder een kraam met kristal,

glasserviezen, eetserviezen, potten en pannen.... De marktkramers zijn heel de ochtend aan het werk geweest om alles uit te stallen. Wat een opgave om al dat breekbaar materiaal uit te stallen!!

De Romaanse brug waar het gisteravond zo stil was, wordt overdonderd met geroep waar ik geen woord van begrijp maar het zal zeker nuttige info zijn over de koopwaar.

De mooie laan met de meer dan **100jaar oude platanen** wordt opgeslorpt door de kramen, pantoffels aan 2€ per paar, vleeswaren, brood, plantgoed van tomaten tot citrusboompjes, keukens, distilleerketels, lederwaren, kleding, enz.... Dit is een markt die we nog nooit van ons leven gezien hebben maar heel leuk om mee te maken. We hebben er enkele uren doorgebracht het was echt de moeite! Alleen al de enorm grote zeildoeken hebben indruk gemaakt.

Na de markt kramen we op en rijden naar **Lindoso**.

In de schaduw van het **Castelo in Lindoso** staan een 60-tal granieten **graanschuurtjes** op een gemeenschappelijke dorsvloer. De meeste dateren uit de 18e en 19e eeuw en vormen de grootste groep graanschuren geklasseerd als eigendom van openbaar belang. In de regio van het Nationaal Park zijn er nog wel te vinden.

Wij zagen die schuurtjes voor het eerst jaren geleden in Vigo, Spanje. De poten zijn min of meer konisch en de ronde molenstenen beletten dat ongedierte in de graanschuurtjes zou komen. Het is niet voor niets dat de schuurtjes hier op deze heling staan! Hoog en droog. De wind kan langs de zijkanten voor verluchting zorgen. Het kruis staat symbool als dank voor de gewassen die de bevolking heel de winter van voedsel zullen voorzien. Hieruit blijkt het belang van het collectieve werk dat typisch is voor berggemeenschappen in Portugal. Het Castelo zelf dat op enkele km van de Spaanse grens staat, was puur strategisch en gaf geen residentie aan edelen. Enkel militairen hebben hier verbleven om de grensstreek te bewaken.

Ons zicht vanuit ons Elna is wondermooi en daar beneden ligt de stuwdam, we wandelen er naartoe, steeds bergaf... maar de terugweg is pittig!

24/5

Op 20/3 reden we Portugal binnen en was onze eerste stop Castelo Mendo, nu eindigen we bij Castelo Lindoso.

Als we die ochtend vertrekken, is het om over de **grens met Spanje** te rijden. Het Spaanse dorpje **Aceredo**, vlakbij de grens, verdween in 1992 onder water toen een Portugese waterkrachtcentrale het **Alto Lindoso** stuwmeer creëerde. Niet alleen Aceredo, maar nog vier andere dorpen moesten destijds wijken voor een stuwmeer. De exploitatie was het gevolg van een overeenkomst die de **Spaanse dictator Franco** en de **Portugese dicatator Salazar** in de jaren

vijftig met elkaar sloten. Protesten van de 120 inwoners mochten niet baten. Ze moesten toezien hoe hun huizen opgeslokt werden door het water.

Af en toen kwamen de 70 huizen weer boven het water uit en dat werd meer en meer het geval. Het stuwmeer is door de aanhoudende droogte in een regio waar normaal veel regen valt, nog maar voor vijftien procent met water gevuld. Het dorp is voor altijd versteend door de tijd...

24,25,27,28 mei

We komen aan op de camping in **Muñños**. De eerste 2 toegangswegen waren zo smal dat we verder moesten rijden, maar eens in het kleine dorp gekomen, konden we op een deftige manier de camping aan het meer bereiken. We staan er tot vrijdag alleen, zalig stil, rustig, alles voor ons alleen. We zagen de voorbereidingen voor de kayakwedstrijd van het weekend. Maar dan kwam er verandering in de rust, we kregen Belgsiche burens en op een vingerknip stonden vele plaatsen vol met buscampers. Allemaal hadden ze ingepakte kano's bij.

Er bestaan van app's om campings en camperplekken te vinden. Één daarvan is o.a. Campercontact. Je kan zelf, als de plek nog niet vermeld staat, eentje toevoegen. Dat hebben we gedaan toen we aan dit mooie meer in Muñños stonden. Een dag later komt er een Hymer op de camping toe met een Belgisch koppel. Zij werden onze directe burens. Veronique en Leo.

Zaterdag beginnen de wedstrijden. Niet alleen roeien maar ook strandlopen, een discipline apart. Vanuit het hele land zijn er clubs en de sfeer is leuk! Geen foodtrucks, geen kraampjes. Tijdens de siësta zit iedereen op grasvelden te picknicken. Drankjes en ijsjes zijn er wel in het restaurant te verkrijgen. Toch leuk dit eens te hebben meegemaakt!

Vele reisavonturen worden met onze burens tot laat op de avond verteld en uitgewisseld. Ze zijn ervaren mobilhomeriezigers waarvan we nog wel wat tips kunnen opsteken. We kijken samen naar de kajakwedstrijd en genieten van een Tinto de verano. Het winnaarspodium wordt al eens uitgeprobeerd, zo nu en dan eens zot doen, kan geen kwaad. We hadden fijne burens! Volle goesting om de volgende ochtend te vertrekken, was er niet echt ...

29/5 We rijden naar **Palencia**.

Tussen **Benavente en Palencia** rijden we door een totaal ander landschap! Koren-, graan-, grassen ze staan te pronken in de zon en kleuren het landschap afwisselend groen en goud met daartussen gigantisch veel klaprozen. **De N610** lijkt kaarsrecht. In een klein dorpje stoppen we voor een korte pauze en boterham. Het is heel warm maar we klagen niet. We installeren ons op een **Area de autocaravanas** en morgen gaan we Palencia bezoeken.

30/5

Palencia is mooi en niet groot. We zijn te voet want er zijn veel verkeersvrije straten en dan kunnen we niet fietsen. De hoge huizen met mooie gevels kleuren de straten, soms lijken ze net vanuit een postkaart zijn gekomen. Graffiti is op leegstaande panden alom aanwezig en ontsiert jammer genoeg. Maar wat mooi is, is heel mooi.

We gaan het info toerismekantoor binnen om te vragen wat de ronde stenen gebouwen zijn, die we onderweg hebben gezien. Een duiventil! Ze worden zelfs in miniatuur als souvenir aangeboden.

Op de Plaza Mayor staat het stadhuis, maar wat verder in de straat zien we ook dat er stadhuis op de gevel staat. Ik ga er binnen, want de gevel is ontzettend mooi, om uitleg vragen. Het stadhuis op de Plaza Mayor is voor huwelijken en evenementen. In dit gebouw, wat vroeger een klooster was, is nu de administratie ondergebracht.

Het klooster van de **arme Clarissen** heeft ook kerk van **San Francisco**. Achteraan in de kerk, achter de tralies is de plaats waar de nonnen zitten. Net buiten de kerk is een doorgeefluik voor giften aan de arme zusters.

Net buiten de stad staat op een heuvel **Cristo Otero**. De beeldhouwer van dit enorm groot beeld, heeft zelf een beeld in het centrum gekregen, beeld waar hij aan het werk is aan het hoofd van Cristo. Als lunch kiezen we tapas met een lekker wijntje. Het was een heel warme dag. 's Avonds kondigen onweersluchten drama aan... maar er komt niets van, het blijft droog en de nacht is fris.

31/5

Na de broodnodige boodschappen met een goed gevulde winkelkar voor 43€ rijden we nog langs de heuvel van Cristo Otero en na de middag arriveren we in **Burgos**. De **camping Fuentes Blancas** ligt op een kleine 4km van de stad. Het is mooi fietsen! Naast de rivier en een uitgestrekte groene gordel is het zalig! De rivier volgen en je komt recht in de stad vertelt men ons bij het onthaal van de camping en dat was ook zo! Gigantisch groot staat het majestueuze beeld van **El Cid** te paard klaar om in actie te treden. El Cid, de held van de Spanjaarden.

Bij de volgende brug draaien we de stad in. Weer gigantisch groot is de stadspoort! WoW!

Maar de verbazing blijft hangen want als we door de poort komen zien we de grote kathedraal, groot heel groot! Het zou één van de mooiste kathedralen van Spanje te zijn. Awel ik geloof dat! Ze is prachtig. De torens deden me denken aan de torentjes die je maakt met zand aan het strand en water, die je lopend laat druppen tot je een torentje hebt.

De torens en alle ornamenten lijken van kant, de wind en het zonlicht kan overal door en rond en tegen de blauwe lucht is het allemaal o zo mooi! Maar ook het interieur is adembenemend. Prachtige plafonds, altaren om ter grootst, om ter

mooist, beelden uit het zuiverste marmer en **wandtapijten** uit Brussel van **Pieter van Aelst** en liturgische voorwerpen zoals kelken en monstransen het is er allemaal om ter mooiste!

Aan deze kathedraal is bijna 400 jaar gewerkt. Alleen al aan arbeiders zijn er duizenden geweest die hier hun inkomen hadden. Gezinnen hadden eten en drinken, de economie draaide, er werden scholen opgericht en Burgos herleefde en ontplooidde zich als een prachtig mooie stad!

Zowel Palencia als Burgos liggen op de weg naar Santiago de Compostela. Vele vele peregrino's hebben we onderweg en in de stad gezien! Beide steden hebben herbergen waar ze welkom zijn om te douchen, te overnachten, hun stempel te halen en waar ze een goedkope maaltijd kunnen krijgen. Ook de winkels spelen erop in, allerhande hebbedingetjes zijn te koop van regenkledij, drinkbus, wegwerpwashandjes, luchtige kleding, enz...

In Burgos staat een gigantische Peregrino als eerbetoon aan zij die de vele kilometers te voet afleggen!

2/6 Zumaia - Camping Zumaia

Het is zeker meer dan 10 jaar geleden dat ik een documentaire zag over de woeste grillige kust in het **Spaans Baskenland**. **Zumaia** is altijd in mijn geheugen blijven hangen. Hier doet zich een uniek natuurfenomeen voor.

De indrukwekkende kliffen die meer dan 50 miljoen jaar aan geologische geschiedenis van onze aarde vertellen. Deze spectaculaire rotsformaties, ook wel '**Flysch**' genoemd, verdwenen verticaal de zee in, het lijken wel stenen planken die naast elkaar gezet zijn!

Ik vond deze informatie: *In het Eoceen-tijdperk, zo'n 50 miljoen jaar geleden, botste het Iberisch schiereiland met het Europees continent. De zeebodem werd door de kracht verticaal omhoog gestuwd, waardoor de rotsformaties boven het wateroppervlak uitstaken in de verticale positie zoals we die nu zien.* Het is in het echt nog mooier dan op tv.

4/6

Vandaag trotseren we de "kliffen" of "flysch", het is grijs, maar warm.

Het is een hele klim maar het vergezicht was de moeite waard!

We zagen nu van daarboven waar we gisteren gelopen hebben. Ook de achterkant was spectaculair met andere kleuren. De zon laat het afweten maar zelfs zonder zon is het allemaal mooi!

5/6

De flysch, het is iets speciaals, het prachtige natuurfenomeen trekt ons er weer naartoe. En zeker nu de zon er terug is, lijken de kleuren veranderd te zijn.

De restaurants, de garages, de boetieks, velen hebben "flysch" in hun naam. Ik kocht een jurk in boetiek Flysch en dat zal ik vanaf nu mijn flyschjurk noemen.

In de bergen begint het 's avonds te rommelen en te bliksemen maar veel hebben we er niet van gezien, wel eventjes hagel, dat kon wel tellen!

6/6 Frankrijk - Yvrac

We verlaten Spaanse bodem en rijden **Frankrijk** binnen. We zijn toegekomen op **het wijndomein Vignobles Pestoury**. Wat een zalige rustige plek met het zicht op duizenden wijnranken! Als de gastvrouw vol enthousiasme haar verhaal vertelt dan horen we dit keer een andere wending dan bij vorige bezoeken aan een of ander wijndomein. De tegenslagen van de laatste jaren: Trump die de wijn contracten met Frankrijk heeft stopgezet, China die al van bij het begin van Corona alle bestellingen had geannuleerd en ook de export naar de UK is door de Brexit beëindigd.

Het klimaat? Hun allerbeste vriend maar tegelijk ook een vijand... vorige week nog is en de buurt een volledige wijngaard door hagelbuien vernietigd, de hagelbollen waren aanvankelijk zo groot als pingpongballen maar het verergerde! Er vielen tennisballen uit de lucht!

De heer des huizes had 2ha gekregen van zijn ouders en 28jaar geleden waren ze samen begonnen met 12ha. Ondertussen hebben ze 38ha en is alle inzet bijna rond om er een volledige bio wijngaard van te maken. Die titel kunnen ze vanaf 2023 aan de gevel hangen!

Om als Biowijngaard te worden erkend, moet men o.a. water recupereren en zuiveren waarmee kuipen, tanks, flessen en vaten worden gespoeld. De grassen tussen de ranken worden niet meer gemaaid en de ranken zelf ook niet meer gesnoeid. Het is een andere manier van werken maar met positieve resultaten.

Bij een rode Bordeaux denk je aan de meer vollere wijn. Bij deze degustatie werd duidelijk dat hun wijn eerder van een doordeweeks wijntje, opgebouwd werd naar de betere wijn bij een feest. Ook de Crémant was een pareltje op de tong.

Wijn is een zuiver product, maar er wordt tegenwoordig gesjoemeld door bvb chips van hout mee in de tanks te droppen om de smaak van eiken vaten te creëren.

Toen de avond over de druiven viel, zijn ook wij niet veel later naar dromenland vertrokken.

7/6

We zijn in **Perigueux - CP Municipal** een middeleeuws dorpje met een mooie grote kathedraal met vele torens die zich majestueus weerspiegelt in de rivier. Hier is de geschiedenis in de straten blijven hangen en telt men tot 2000 jaren

terug in de tijd. Hier komen we zeker nog eens terug om alles te ontdekken want we zijn moe en voelen ons niet goed. We testen onszelf en stellen vast dat we met covid besmet zijn....

8/6

We arriveren aan het **Lac de Bignac**. Hier blijven we in een camping gelegen aan dit mooie meer en hebben meteen een parkgevoel. We blijven hier 3 dagen terug op ons plooi te komen" zoals men dat bij ons zegt. We zijn ziek.... De natuur, het water en de vogels brengen rust en dat hebben we nodig. We slapen het ene uur wel het andere weer wakker. Zo gaat het op en af.

9 en 10/6

Na een woelige nacht van hoesten, keren en draaien is het eindelijk ochtend... Na de middag krijgen we ziekenbezoek! Daar komen ze dan aangereden Veronique en Leo, onze burens in Muiños! Wat een verrassing, wat een vreugde! Met dit bezoek zijn we heel blij! Ze fleuren ons dagje op! We voelen ons instant een stuk beter!

De temperatuur stijgt maar de schaduw onder de bomen is verkoelend. We genieten elk moment van de dag van de natuur rond ons en de miroire d'eau die geregeld verandert. Veel eten doen we niet, gelukkig hebben we genoeg water gekocht want we moeten veel drinken.

Na 3 dagen rust is Jan er klaar voor om te vertrekken.

11/6

We hebben overnacht op camping **Le Bois de la Justice in Monnerville** op 70km onder Parijs. De laatste kilometers voor we de camping bereikten waren zalig! We reden langs een erg smalle weg tussen goudkleurige korenvelden! Prachtig! Ook onze burens volgden en we hebben samen een mooie laatste avond, waarbij we lekkers op tafel toverden overgoten met een wijntje. Veel smaak hadden we nog niet echt, maar het is aan het terugkomen.

Als we die ochtend vertrekken via de N104 en de Francilienne, komt ons huis elke kilometer dichterbij. Het is zondagnamiddag als we ons straatje inrijden... en het is dag 95 als we terug thuis zijn. Als we in onze woonkamer staan zegt Jan: "Het zit er op, het is gedaan" ... zijn stem kraakt een beetje en deze keer is hij het met een stofje in zijn ogen... zijn knuffel was alleszeggend!

Drie maanden Portugal was een wens van Jan, hij kan het nu van zijn Bucketlist schrappen.